

29. Mar. 1971

FAKTA

Dato:

29. Mar. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 185-194

Paris.

29-3-71.

En udsendelse om Degas
i T.V. - hvor tværs af alle kvæle
der er sket i kunsten siden
Degas kan man ikke undet
end betages naar man ser
dette være passere for en
ejne selv i en sød jævlig
gengivelse som T.V.

Der var ogsaa en udsendelse
om Dada - med bl.a. Man
Ray og Marcel Duchamp
også her mente man et
formål som man forpæres
siger efter i dag.

Al den an i kunst som dada
siden har fort med sig var
absolut nødvendigt, men man
ikke lidt pænitet, nu er
kommet hvor der er en pre-
tuges et valg mellem kunst
og ikke kunst?

Det var alene kunsten

Degas ville, og det var det,
dovs alt ogsaa, ogsaa Marcel
Duchamp sigte.

Bege disse kunstnere deres
store forskellighed til tværs i de
hele deres tilværelse til kunsten.

Dette lyder idag skubstift og
højtideligt, men man kan især
- lig slet ikke sige det - man
js tror det er med vundne
at tage disse forhold op til
formel betragtning.
Er man kunstner, er der kun
en eneste måde at være det
pau - nemlig kun at være
kunstner, lade hele sin tilværelse
være indrettet paa det ene
mål - ikke for berømmelse,
penge, eller for at skabe store
og glatte værker for eftertiden,
men sin fulde kraft hverken for
dit eller det, men fordi man
er kunstner. En kunstner som
har andre mål end andre interesser
end kunstens er ikke kunstner.
Her, hvor js, ligesom forskellen mel-
-lem den ene type kunstner og den
"rigtige" kunstner, den første
giver det fordi det mere kommer
bringer ham glæde og fornøjelse,
den anden fordi han må
og skal. Hvis kunstner ikke er
brudeet paa den ene helt uom-
-gængelige med vundne her den

ikke noget med kunst at skabe.
Man kan ikke bruge kunst
som den sensuelle gløde, fornyel-
-sen ved at beskæftige sig med
den, men alene som en indire-
kte følelse.

Det har været meget vanskeligt at
reagerer med kunstens selvlydende-
-lige værd, personlighedens dybde, dens
selvbevidsthed og afvisning,
men tidspunktet er kommet
hvor kunst er ved at løse
sig i hjerte, pige sig hen, den
komme til sig, hvori kunsten
er blevet en forkrampet prøve,
hvor vi igen må lide at bruge
kunsten til vorlige - hvis vi
også vil bruge livet til vorlige.

Nu er det frihedens disciplin
vi må sætte på. Alt er til-
-lædt - ja vel, men ikke alt
som er til lædt er kunst.
Vi har fort at et værk ikke
bliver kunst via en eller
anden teknik eller under
materiale - at f. eks. maler-
-kunst, billedhuggerkunst, roman,
teater, musik er tekniske be-
-tegnelser af ikke kunst
Selv - længe har dette været

ens betydning med at sou var
alt kunst, men der var her
i den op moral at kunsten
simpelt hen en kan se forsvundet
eller anses for en uindlygt.
Jeg af delene er jo rigtig
for selv de som rober aller-
-højst om kunstens dyd fort-
-sætte med at holde lov i
den, om ikke på en anden
måde sou ved at smalle
meget om den - aldrig er
den blevet holdt sou mange
begravelses taler - aldrig er der
blevet smaltet sou meget om
en af dyd - for indvirkning er
man ikke helt sikker på døde-
-fulde - der er måske kun tale
om skind dyd?

Jeg ved inde mest et godt at
alt det ovenstående som
jo persøger at gøre generelt
er af ren personlig beskaf-
-ferhed, er mit problem
min situation, men jeg tror
ikke det forhindrer at den
også kan betragtes generelt.

Men, det er et andet spørgsmål
hvor meget er dette signifikant.

en ren og stor indlybelse af
min ~~to~~ helt personlige situa-
-tion?
Jeg har i de sidste tre år op-
-nemmet en streng elskovstid
periode (nævnte sit bedste punkt
med min sidste udstilling hos
Clausen) hvor jeg prøvede Konse-
-kvens at opleve den aktuelle
-situation ~~at~~ kunstneriske ud-
-sigtsdags led, prøvede hvor langt
jeg kunne gøre i kunstnerisk
negation. Jeg oplyste at meget
længere kunne jeg ikke gøre uden
-kvens, helt at opbygge med
en hver form for kunstnerisk
aktivitet. Denne Konsekvens
fulgte mig i hele naturligt.
Jeg har fundet punktet i et
bed mit kendskab til Ad
Reinhardt og hans ideer, og
lidt tidligere ved desuden
og Herberts lille skrift om
abstrakt kunst - jeg følte
at disse to kunstnere kom en
modde stillede mig i den
vulge situation at man
måtte jeg og give kunsten

eller også om man ville jeg gøre hundred-
de procent ind for dem.
For nogen tid siden efter en
som tale med Winkler, der for-
falte om sine selvbyggede
forvæpning og billedmaskiner,
at jeg selv ikke kunne op-
vise nogen interesse i den for-
fælder der ikke omgik ~~dem~~
kunne - at jeg simpelthen
ikke interesserede mig for noget
andet. Jeg blev lidt chokeret
over den nye konstatering som
jeg aldrig før havde gjort
mig bekendt til i den
med strekning. På den anden
side betragtede det for at den
valgte situation som jeg instinkt-
tivt følte jeg selv i ikke
blev som ønsket - for ville
jeg opgive kunsten - hvad så?
Hvor skulle jeg som "gøre hen"?
Jeg havde jo simpelthen
i det andet end kunsten at
bringe mit initiativ, min hand-
ling, min tanke og udvalgte
brugt på. Hvis jeg søgte et
andet om rode (hvilket tror
jeg ikke præstille mig) ville det

af vel, men den ene eller anden
man de for eller senere end
som kunst. Det er den skabne
is man fortige mig med.
Der tales og skrives meget om
at først naar man dør,
fra sig selv, kan man leve.
Mouske er det hvad der er
sket med mig! Jeg er dybt
fra min subjektive dualisme,
mit egoцентриske haad-horsheds-
forhold til kunsten. Jeg har
følelser hele den negative
side ud - jeg er blevet (eller
ved at blive) mig betydet
at jeg er kunstner hvad
enten jeg vil eller ej. Dette
har ogsaa været årsagen til
min ustandsette Manflitet
mellom hvad jeg har kaldt
det dogatiske & det anti-dogatiske
mit haad til selv det cele-
-brite begreb - som for mig
er alene har været et andet
ord for kunst. Jeg har of
at min kraft, i næsten
bedre var at strid i mod
kunsten - i alle ville uovervundne
dems alt overbevisende plads
i mit liv - har været den

for at være en barriere mellem
mig og livet. Det ønskede
nærmere modstanden med kunst-
værket i mig der har skabt
denne barriere mellem mig og
livet - dette at jeg ikke ville
erkende mig selv som den
jeg var - nemlig en for hvem
kunsten var livet - jeg har
lystet alt for flittigt til om-
verdenens dom over at kunst-
værket som en ting, en del-
tømming fra livet. Det er
muligt at det for holdes sig
soudan, men selvom det selv
er lidt fjeldt er der i det
under at gøre end at abrup-
-t for det selv er det mere
mere de at lave prøv at
flygte - at abrup me - at sub-
-limere, det er en realitet
for mig, som er uanset
og ikke kan bare fjeldt.
O Det er fjeldt - selv om at
ville gøre det!
Selv om jeg synes det er for-
-var at abrup me, flygte,
sublimere, o. s. v. kan jeg ikke
benytte det, men må be-
-kræfte det.

Paris

29-3-71.

Marianne Faliou ringede og fortæller at hun og Robert er i byen og gerne vil se os - hvad sker der? Straks kommer jeg til at betragte hvad jeg har lavet i den sidste uges tid som noget for-
-kærs, noget mindre værdigt - a for-
-hold til Robert & hvad han laver.
Det er komplet latterligt, men ikke desto mindre sandt. Og det er ikke første, men tusinde gange jeg oplever det - sou dan hier jeg haft det over for DeWassne-Spøer-ri, Tinguely, ja end og Erik som jeg tænker som godt -
angsten for at de synes jeg er for meget, at det jeg laver er reakti-
-tionært og helt værdiløst.
Jeg tyr i til, vil ikke, tror ikke
Jeg har ved mine ideer og mit arbejde - det er mig som har
mest af altid de andre som
har ret - hvorfor? Fordi jeg er
jå ingen ting - jeg udskiller kun
pou "den fri" og hvis Clausen
jeg optræder i til i de interna-
-tionale kunsthistoriske og på
de internationale gallerier - og

Jeg er altid u-sikker paa hvad
jeg laver, hvad jeg tænker
hvad jeg mener - for mig er
der ikke noget som er rigtig
rigtigt.
Saa den er det og det er der
vel i virkeligheden, ikke en skid
at gøre ved - det kan for-
-modentlig ikke ændres.
Det er måske også paa
-standig lige oplyst naar det
kommer til stykket!

Jeg er oplyst af en række
forskellige problemer og dem arbej-
-der jeg med paa forskellige
-punkter - og en gang imellem
møder jeg det, det er min
profil den er ikke særlig
skarp skoven tyk mod den
er bade uoverskuelig og ind-
-viklet. Men den er min.
Det er jeg udbenbart ikke særlig
stolt eller glad over, side de
andre med deres tilstedeværende
profiler kan paa mig till
at skamme mig over min.
Jeg synes hellere end hell at de
de andre de staa for noget,
de har et sæt syns punkter og
dem arbejder de ud paa, dem for-

NOS CAHIERS A FEUILLETS MOBILES

3 MODÈLES ;

COUVERTURE CELLODERME	CONTENANCE 100 FEUILLETS
— RIGIDE, GAINÉE PLASTIQUE —	200 —
— PLASTIQUE SOUPLE, EXTRA-FORTE —	200 —

2 FORMATS DANS CHACUN DES MODÈLES :

— AVEC MÉCANIQUE 2 ANNEAUX POUR FEUILLETS 22 x 17 cm, —	4 —	— 21 x 27 cm. —
---	-----	-----------------

EQUIPEMENT :

FORMATS 22 x 17 et 21 x 27 cm

PAPIER REGISTRE EXTRA-FORT, 90 Grs AU M², teintes BLANC - BLEU - CANARI ROSE - VERT, réglures QUADRILLÉ 5/5 et SEYES (sans réglure, en blanc seulement).

PAPIER DESSIN — CARTE BRISTOL BLANCHE, NON RÉGLÉE - INTERCALAIRES RIGIDEX et PLASTIQUE, comportant 5 à 7 ONGLETS — POCHETTES PLASTIQUE TRANSPARENTES.

FEUILLETS GOMMÉS et AUTO-ADHÉSIFS pour RENFORCER LES PERFORATIONS.

FORMAT 21 x 27 cm EXCLUSIVEMENT

CARTE BRISTOL teintes BLANC - BLEU - CRÈME - ROSE - VERT, QUADRILLÉ 5/5 POCHETTES PLASTIQUE TRANSPARENTES, BORDÉES BLEU - JAUNE - ROUGE - VERT

PERFORATION :

FORMAT 22 x 17 cm : 2 PERFORATIONS ÉCARTEMENT STANDARD 103 mm
— 21 x 27 cm : PERFORATION MULTIPLE dite "UNIVERSELLE"

QUOIQUE VENDUS A PRIX RÉDUITS, TOUS NOS ARTICLES SONT GARANTIS ET ÉCHANGÉS S'ILS NE DONNENT PAS ENTIÈRE SATISFACTION

PAPETERIE JOSEPH GIBERT

30, BOULEVARD SAINT-MICHEL - PARIS 6e - (Angle rue RACINE)

MÉTRO : ODÉON par la rue de l'École de Médecine
— : LUXEMBOURG, à 400 mètres

NOTRE MAROQUINERIE

ENTRESOL DE NOTRE MAGASIN
30, BOULEVARD SAINT-MICHEL

*Grand choix de modèles fabriqués en grandes séries,
nous permettant des prix très étudiés*

TROUSSES D'ÉCOLIERS en mouton, vache, maroquin
ou box ; toutes tailles ; garnies par nous-mêmes d'articles utiles
et de qualité.

SERVIETTES D'ÉCOLIERS en vache, fabrication soignée.
Sept modèles en quatre tailles, du 32 au 41 cm.

SERVIETTES SUPÉRIEURES en vache fleur, vache
chrome extra-souple et vachette box. Rabats rebordés, très
robustes et d'un fini irréprochable. Treize modèles de 2 à 5
poches et en trois tailles, du 38 au 44 cm.

**TOUTES NOS SERVIETTES SONT DE DIMENSIONS
TRÈS LARGEMENT CALCULÉES ET ASSURENT UNE
CONTENANCE MAXIMUM**

PORTE-DOCUMENTS très larges soufflets (jusqu'à 70 $\frac{20}{32}$)
avec ou sans poches extérieures, fermeture à glissière ou par
tuck, avec ou sans poignée.

25 MODÈLES DIFFÉRENTS EN CINQ MATIÈRES :

TOILE IMPRÉGNÉE PLASTIQUE - VACHE 1er CHOIX - VACHE FLEUR
VACHE CHROME EXTRA-SOUPLE - VACHETTE BOX

PAPETERIE JOSEPH GIBERT

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Quelle que soit votre spécialité vous trouverez à notre

LIBRAIRIE TECHNIQUE

tous les ouvrages neufs et d'occasion

ÉLECTRICITÉ		BATIMENT
MÉCANIQUE		TRAV. PUBLICS
AUTOMOBILE		MÉTALLURGIE
AVIATION		INDUSTRIES, Div...

COLLÈGES TECHNIQUES

SECTIONS INDUSTRIELLES

Préparation C.A.P., B.E.I.

Bacc. Technique - Ecoles d'Ingénieurs

LIBRAIRIE JOSEPH GIBERT

1er ÉTAGE

26, BOULEVARD SAINT-MICHEL, 26

LIBRAIRIE ÉTRANGÈRE JOSEPH GIBERT

30, BOULEVARD SAINT-MICHEL, 26 - PARIS - 6^e

**LITTÉRATURES ALLEMANDE, ANGLAISE
ESPAGNOLE, ITALIENNE, RUSSE**

Livres classiques et modernes en toutes langues
Dictionnaires - Grammaires - Guides de conversation
Cartes routières HALLWAG

**LES MEILLEURES COLLECTIONS
LES MEILLEURS AUTEURS**

Rowohlt, Ullstein, Goldmann, List, Insel,
Penguin, Collins, Everyman, Oxford,
Aguilar, Austral, Losada,
Mondadori, Rizzoli

VISITEZ AU SOUS-SOL NOTRE "BOUQUINERIE"

Collections de poche - Nombreux soldes - Occasions intéressantes

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

LIBRAIRIE JOSEPH GIBERT

FONDÉE EN 1886

VENTE • ACHAT • ECHANGE
TOUS LES LIVRES & FOURNITURES

30, BOULEVARD SAINT-MICHEL, 26
PARIS (6e) - Métro : ODEON et LUXEMBOURG
ANGLE DES RUES RACINE, ECOLE-DE-MEDICINE, PIERRE-SARRAZIN